

LUNDS
UNIVERSITET

Beviljat asyl – en fråga om regeringsfärg?

Marcus Älverbrandt och Johan Rydberg

Statsvetenskapliga Institutionen
Kurskod: STVA22
VT- 2015
Handledare: Per Andersson

Abstract

The aim of this study is to explain if the political orientation of the government has an effect on recognition rates of asylum applications. Previous studies discuss what could affect applications of asylums, whilst this study focuses on understanding why the recognition of asylums are unproportionally distributed within the European Union. To do that the explanatory variable of government orientation on the economic left-right scale is used. The theories used to explain the differences in government- and how they affect asylum recognition are based on leftist parties and how they are positioned towards immigration. The study also explains the Common European Asylum System and the Dublin Regulation with regard to the asylum process in the EU and recognition rates of asylum applications. The study analyses data from 1999 to 2012 and uses these result to show several differences within EU itself and proves that leftist governments do not grant more asylum application than rightist governments.

Nyckelord: asylsökande, beviljade asylansökningar, immigration, vänsterregering, högerregering, flykting, EU

Antal ord: 8050

Innehållsförteckning

Innehållsförteckning

1. Inledning	4
1.1 Introduktion.....	4
1.1 Syfte och problemformulering	5
1.2 Disposition	5
2. Bakgrund.....	7
2.1 Flyktingsituationen i världen.....	7
2.2 Fortress Europe?.....	8
3. Asyl.....	11
3.1 Asylansökningar.....	12
3.2 CEAS – utformning och implementering	13
4. Teori	16
4.1. Den enade vänstern.....	17
4.2. Den splittrade vänstern.....	18
5. Metod.....	20
5.1 Metodologiska ställningstaganden.....	20
5.2 Avgränsning.....	21
5.1 Material/Data	21
6. Resultat.....	24
7. Analys	31
8. Källförteckning	36

1. Inledning

1.1 Introduktion

Europa står inför de mest omfattande flyktingströmmarna sedan Sovjetunionens upplöstes i början av 1990-talet. 2014 ansökte drygt 650 000 människor om att få asyl i EU de flesta på flykt från krig och förföljelse (Bitoulas, 2015). Sedan 1990-talet har EU successivt standardiserat asylprocessen genom Common European Asylum System (CEAS) som ska garantera att alla asylsökande behandlas lika i unionen. En väsentlig del av CEAS är *Dublinfördraget* som i korthet innebär att det medlemsland som en asylsökande först anländer till ansvarar för behandlingen av asylärendet. Fördraget har emellertid stött på stark kritik från flera håll, främst från ”gränsländerna” i södra Europa som av naturliga skäl blir första destination för den majoritet av immigranterna som tagit sig från Mellanöstern och norra Afrika (Frontex, 2014). Efter tragedin i Medelhavet den 18 april 2015, då uppemot 900 immigranter miste livet, var det dock Angela Merkel som gick ut med att Dublinfördraget är i behov av reform. Förbundskanslern uttalade sig positivt om ett system som mer jämnt fördelar mottagandet efter medlemsländernas folkmängd och ekonomi (DN, 2014). För även om ambitionen med CEAS har varit likabehandling, är det långt ifrån hur det har sett ut i realiteten. Antalet asylsökande, och hur många av dessa som beviljas, skiljer sig markant mellan medlemsländerna. Tyskland och Sverige tog tillsammans emot nästan hälften av alla asylsökande 2014. Andelen asylärenden som beviljades skiljde sig från 94 % i Bulgarien till 9 % i Ungern (Bitoulas, 2015).

I takt med att allt fler immigranter söker sig till EU har också den politiska debatten kring ämnet skruvats upp. En nationalistisk våg har sköljt genom kontinenten som starkt motsätter sig utvecklingen, och fått mer eller mindre inflytande i den förda politiken. Samtidigt har de etablerade partierna dragit åt olika håll inom EU. Där moderaternas tidigare partiordförande Fredrik Reinfeldt 2014 uppmanade svenska folket att ”öppna sina hjärtan”, förespråkade David Cameron en

betydande nedskärning så sent som i april 2015 (Wall Street Journal, 2015). Dessa två är företrädare för två ideologiskt tillsynes lika partier, som har två helt olika syn på detta ämne. I ljuset av den oproportionerliga fördelningen av asylsökande ter det sig relevant att undersöka hur den förda asylpolitiken skiljer sig i Europa beroende på vilka partier som sitter i regering.

1.2 Syfte och frågeställning

Det övergripande syftet med uppsatsen är att bidra till en ökad förståelse kring varför asylmottagandet är så oproportionerligt fördelat i EU. Genom att fokusera på regeringarnas ideologiska inriktning har uppsatsen vi som ambition att bygga vidare på forskning om hur partiers position på den ekonomiska höger-vänster skalan påverkar andra policyfrågor, i det här fallet immigration.

Frågeställning: *Finns det ett samband mellan regeringars position på den ekonomiska höger-vänster skalan i EU:s medlemsländer och hur många asylansökningar som beviljas?*

Studien har en deskriptiv ambition av att förklara mekanismer bakom asylsökande med anknytning till tidigare forskning. Denna bakgrundskunskap krävs för att kunna analysera regeringens reella påverkan över asylpolitiken och varför andelen beviljade beslut blir den intressanta variabeln. Det ska betonas att studien ska ses som en del av det större forskningsområdet asyl, där kopplingen till ideologisk inriktning på regering endast är en förklaringsvariabel.

1.3 Disposition

Inledningsvis kommer en kort resumé ges av hur flyktingsituationen ser ut i dagsläget och hur EU som union har svarat mot det ökade trycket. Denna bakgrund krävs för att göra en helhetsanalys av omfattningen och fördelningen av de asylsökande. Sedan kommer vi sätta studien i sitt sammanhang med hjälp av tidigare forskning om asyl och regeringars påverkan över hur många som beviljas skydd. Därefter redogörs för teorier om eventuella samband mellan en regeringars position

på vänster-högerskalan och migrationspolitiska ställningstaganden, vilket leder fram till våra hypoteser. Hypoteserna prövas sedan i resultatdelen, vilket ger preliminära svar på vår frågeställning. I den avslutande delen diskuteras studien i sin helhet med ett kritiskt perspektiv samt föreslår exempel på vidare forskning.

2. Bakgrund

2.1 Vägen till EU

Inte sedan andra världskriget har så många människor varit på flykt från sina hem meddelande UNHCR i sin senast rapport från 2013. Över 50 miljoner beräknas vara tvångsfördrivna, antingen inom hemlandet eller i andra länder (unhcr, 2013). Av de drygt 17 miljoner under UNHCR registrerade flyktingarna beräknades 87 % befinna sig i utvecklade länder (unhcr.org, 2013). Andelen som påbörjar den långa asylresan är alltså relativt låg. Europa har emellertid varit den kontinent dit flest flyktingar har sökt sig för att få skydd under en längre tid (Böcker & Havinger, 1998, unhcr, 2015). Det skall dock betonas att det är Västeuropa som länge varit den mest attraktiva regionen för den asylsökande.

Många asylsökande kommer fortfarande från europeiska länder som inte är medlemmar i EU. Under perioden 2008-2013 ökade antalet asylsökande till EU från drygt 225 000 till 625 000. Den mest växande gruppen är syrier på flykt från det blodiga inbördeskriget i hemlandet. 2008 sökte drygt 4200 syrier asyl i EU, 2014 var den siffran uppe på 125 000. Andra stora strömningar härrör från konflikter på Balkan, i Afghanistan och på Afrikas horn (Bitoulas, 2015). Varifrån de asylsökande kommer påverkar i sin tur var de lägger sin ansökan och sannolikheten för att den ska bli beviljad, vilket vi kommer redogöra för i senare delar.

Bilden visar hur migrantströmmarna till Europa såg ut under första kvartalet av 2014 (Källa:

How migrants enter Europe, by land and sea
Figures for January-April 2014

How the routes compare
Numbers of migrants by route

Source:Frontex

Vägen till EU kantras emellertid av många hinder. I dagsläget finns det nämligen få legala sätt att ta sig in. En av dessa är att bli accepterad som så kallad kvotflykting. 5150 av alla beviljade asyl i EU 2014 var kvotflyktingar från UNHCR:s flyktingläger som därigenom garanteras en säker och legal väg till EU (svt.se, 2015). Dessa utgör endast 3 % av de beviljade asylansökningarna (Biouslas, 2015). EU-kommissionen förväntas nu föreslå en ökning av flyktingkvoten till 20 000 och tvinga medlemsländerna att fördela dessa jämnt efter befolkning och ekonomi (Nielsen, 2015). Även om det fortfarande är en marginell andel av den totala flyktingströmmen har protesterna inte låtit vänta på sig (Laurence, 2015). Kontroversen visar på problematiken kring en mer proportionell fördelning av de asylsökande.

Den stora merparten av de asylsökande tar sig in i Europa på illegala vägar, ofta med livet som insats. Smugglingsbåtar över medelhavet har blivit en mångmiljonsindustri för människosmugglare (BBC, 2015). Bara under 2014 beräknas över 3500 ha mist livet i Medelhavet, och antalet har ökat drastiskt under första kvartalet 2015 (UNHCR, 2015). EU planerar nu att tillsätta en operation för att få bukt med människosmugglarna (Traynor, 2015). Åtgärder ämnade att skapa fler legala vägar in i unionen verkar emellertid vara svårare att få till stånd. Utvecklingen verkar snarare gå åt andra hållet, vilket nästa del handlar om.

2.2 Fästning Europa?

Vi kommer flera gånger återkomma till att bedömningen av vem som beviljas asyl och inte till stor del grundas i medlemsländernas tolkning av Genèvekonventionen. Den är baserad på Artikel 14 i FN:s deklaration om mänskliga rättigheter som lyder: *“Var och en har rätt att i andra länder söka och åtnjuta asyl från förföljelse“*. FN:s konvention om flyktingstatus från 1951 som den också kallas den som ska garantera internationellt skydd för flyktingar (un.org, 2015). EU har sedan dess erkänt denna rätt i flera avtal och förordningar. Tampere-avtalet 1999, startskottet för EU:s gemensamma asylpaket, statuerar tydligt att rätten att söka asyl är, och ska vara, okränkbar (treaties.un.org, 2015). Amsterdamförordningen från samma år lade ytterligare grund till implementeringsdirektiv i enlighet med Genèvekonventionen

(eurotreaties.com, 2013). Även om EU på ett substantiellt plan har erkänt asylrätten är det omstritt om den respekteras rent proceduriellt. (Gammeltoft-Hansen H & T, s.444-448). Detta blir relevant i förhållande till vår studie då avsaknaden av legala vägar kan påverka fördelningen av de asylsökande negativt. EU:s ambivalenta relation till Genèvekonventionen kan också tänkas avspegla medlemsländernas tolkning av den.

För att kunna söka asyl så krävs det att man befinner sig i ett EU-land, vilket gör att asylsökningprocessen försvåras då EU kräver från i stort sett alla krigs- och konflikthärjade länder att visum har utfärdats i ursprungslandet. Dessutom krävs ett särskilt ”special-transit-visa” från vissa länder med hög grad av emigration. Därutöver rekommenderas ytterligare dokumentation från människor inom vissa riskkategorier som de flesta asylsökande hamnar under (Gammeltoft-Hansen H & T, s.448-450). Enligt ett EU-direktiv från 2001 ska undantag från dessa bestämmelser ges till konventionsflyktingar (Eur-lex, 2015). Problemet är att denna bedömning framför allt hamnat i händerna på privata transportföretag; företag som riskerar grova böter och som dessutom ska ansvara för transporten tillbaka av asylsökande med otillräcklig information. Då få privata transportföretag vågar ta den risken innebär det i praktiken att ingen flykting kan ta sig in i EU utan visum (Gammeltoft-Hansen H & T, 2008, s.449).

En ytterligare aspekt som pekar på att EU misslyckats med att följa de internationella åtagandena på ett proceduriellt plan är gränskontrollerna som blivit allt hårdare under ledning av samordningsmyndigheten Frontex. Det mest tydliga exemplet är den Frontex-ledda operation Triton, som ersatte den italienska räddningsaktionen Mare Nostrum i november 2014 (frontex.europa.eu, 2015). Med endast en tredjedel av Mare Nostrums budget och utan mandat att verka som en räddningsaktion har Triton blivit kritiserad från många håll, särskilt efter drunkningskatastrofen 2015 (bbc.com, 2015). Även fast EU nu planerar att tillsätta mer pengar och resurser till operationen kan den ses som ett ytterligare steg i att göra det svårare för asylsökande att ta sig in i Europa.

Vägen till EU kantras alltså av många hinder på de asylsökandes färd. Kritiker har beskrivit utvecklingen som ett ”Fästning Europa” där murarna mot omvärlden

byggs allt högre (Kaivo-oja, 2014). Ändå ökar antalet asylsökande fortfarande stadigt sedan snart ett decennium tillbaka (Eurostat, 2015). Den vanligaste flyktvägen över medelhavet sätter hög press på EU:s gränsländer som dessutom drabbats hårt av den ekonomiska krisen. De asylsökande tenderar dock att försöka ta sig till mer attraktiva länder för att få sin flyktingstatus prövad (Neumayer, 2004). Hur processen ser ut för de som lyckas ta sig in i ”fästingen” ska vi kolla närmare på härnäst.

3. Asyl

Asyl definieras i Nationalencyklopedin som: ”*det skydd som en stat ger inom sitt territorium eller på annan plats under dess jurisdiktion, t.ex. på ambassad eller krigsfartyg, till en person som söker detta skydd*” (Melander, 2015). En asylsökande är en person som väntar på att få sin status som flykting (eller annan asylgrundande status) bekräftad (Migrationsverket 3, 2015). Följande del kommer presentera forskning kring vad som bestämmer var den asylsökande lägger sin ansökan, och hur förhållandet ser ut mellan destinationslandets regering och andelen godkända beslut. Denna information är vital för att förstå varför fördelningen av asylsökande ser så oproportionerlig ut i EU och till vilken grad medlemsländernas regeringar kan skuldbeläggas för det.

3.1 Asylansökningar

Mellan 1999-2012 (den period vi undersöker i resultatdelen) mottog EU 4,3 miljoner asylansökningar. De länder som mottagit flest är i fallande ordning Sverige, Tyskland, Storbritannien, Nederländerna och Frankrike (Eurostat, 2015). Det ska tilläggas att Tyskland i nuläget är, och under hela 1990-talet varit, det mest populära destinationslandet (Eurostat, 2015). Kollar man istället på mottagandet i förhållande till befolkningsstorlek blir listan något annorlunda. Malta placeras i topp, följt av Sverige, Nederländerna, Danmark och Österrike.

Hur kommer det sig då att asylsökande söker sig till vissa länder, men inte andra? Tidigare forskning har visat att är faktorerna bakom var en asylsökande väljer att förlägga sin ansökan i många fall sammanlänkade med andra migrationsströmmar. Historiska band med landet, närvaron av etablerade etniska samhällen och ekonomisk situation i värdlandet och närhet till släkt och vänner är några av dessa. Asylsökande från Afrika söder om Sahara har exempelvis främst sökt asyl i den forna kolonialstaten (Böcker&Havinga, 1998, s. 252 - Eurostat,

2015). Varken en förändring i BNP/capita eller graden av arbetslöshet visar något statistiskt signifikant samband med antal ansökningar (Neumayer, 2004, s. 169 - Toshkov, 2014, s. 196). Detta trots att partier i tider av hög arbetslöshet tenderar ta till en hårdare immigrationsretorik. Det finns inte heller vetenskapligt stöd för att valframgångar för högerextrema partier har en signifikant påverkan (Neumayer, 2004, s. 169) .

Att däremot legislativa processer kopplade till behandlingen av asylsökande har signifikant betydelse finns det emellertid tydlig evidens för. Faktorer som regeringen i högsta grad kan påverka. Genom att göra det mindre attraktivt att förlägga sin ansökan i landet minskar också antalet ansökningar. Åtstramningar av förmåner den asylsökande asylsökande tillhandahålls under prövotiden, en alltför byråkratisk asylprocess och hårdare gränskontroller är exempel på sådana åtgärder (Eurostat, 2015 - Toshkov, 2014). Men framför allt finns ett starkt samband mellan andelen beviljade asyl och antalet ansökningar (Vink & Meijerink, 2003 - Neumayer, 2004 - Toshkov, 2014). Detta gäller också specifik för ursprungsland. Asylsökande från Sri Lanka har exempelvis svarat på den minskade beviljningsgraden av srilankeser i Tyskland med att söka sig till Storbritannien istället (Böcker&Havinga, 1998, s. 250-255).

För att asylansökningar ska kunna svara mot skiftande beviljningsgrad krävs emellertid att de ankommande migranterna har uppdaterad information gällande hur generösa länderna är med att bevilja asyl. Information som de asylsökande sällan har. Neumayer förklarar gåtan med att de mellanländer de asylsökande förlitar sig på antas ha bättre tillgång till denna typ av information (2004, s. 164). Enligt Toshkovs studie sammanföll en 1 % minskning av andelen beviljade beslut med en minskning av antalet asylansökningar med 70 stycken (2014, s. 194).

Andelen beviljade beslut är alltså i hög utsträckning en konsekvens av nationell lagstiftning på området. Asylgrunderna skiljer sig fortfarande mycket åt mellan länderna, och de nationella myndigheterna förlitar sig på olika landinformation för att bedöma den asylsökandes flyktingstatus. I Sverige regleras vem som ska få asyl och inte i utlänningslagen, som Migrationsverket har i uppgift att tolka. Förutom människor som bedöms vara konventionsflyktingar kan man också få asyl p.g.a.

skyddsskäl, humanitära skäl och vid särskilt ömmande omständigheter (Migrationsverket 3, 2015). Vad som gör EU intressant som analysenhet är att medlemsländernas regeringar inte verkar i ett vakuum utan är bundna att ta hänsyn till de gemensamma direktiv och förordningar man har satt upp i unionen. Vilka dessa är kommer nästa del behandla.

3.2 CEAS – innebörd och effekter

I och med att vi vill undersöka hur regeringens ideologiska position påverkar asylmottagandet är det viktigt att reda ut vilken reell förmåga regeringen har att påverka utfallet. Tidigare studier har visat på att regeringen har en påverkan, även om det skiljer sig en hel del mellan länderna. Institutionella och juridiska omständigheter inom länder spelar roll för regeringens påverkan över beviljande, såsom graden av myndighetssjälvständighet i förhållande till regeringen (Toshkov, 2014 - Neumayer, 2004).

Som nämnt tidigare så finns det inget i Genèvekonventionen som garanterar asyl till flyktingarna, däremot får de inte sändas tillbaka i enighet med non-refoulement principen (Gammeltoft-Hansen H & T, 2008, s.441). Genèvekonventionens-, och andra internationella verktygs, effektivitet är således en produkt av nationell implementering. Regeringen åtnjuter fortfarande stort självbestämmande i att tolka och tillämpa lagen. Medlemsländerna måste emellertid förhålla sig till de gemensamma direktiv och förordningar EU har satt upp för asylmottagandet. Därför blir det relevant att undersöka vilka dessa är och hur de har implementerats.

Sedan Tampere-avtalet 1999 har EU ämnat att harmonisera hanteringen av asylsökande i medlemsländer genom det gemensamma asylopaketet CEAS (Common European Asylum System) (Parusel, 2015, s. 125). CEAS består av två direktiv och tre förordningar. Mottagande-, skydds- och procedurdirektiven skall alla garantera att den asylsökande får ett värdigt och rättvist bemötande i varje medlemsland. Eurodac-förordningen innebär att varje asylsökande måste registrera sina fingeravtryck i ankomstlandet. Detta bland annat för att förhindra ”asylum shopping”, som det lite slarvigt kallas när en asylsökande lämnar in flera

ansökningar till olika medlemsländer. För i enlighet med Dublinförordningen är det immigrants första destinationsland som är ansvarig för asylprocessen. Har immigranten redan registrerat sig i ett annat medlemsland ska immigranten föras tillbaka dit (ec.europa.eu, 2015). Lagstiftningen har emellertid vissa undantag. Exempelvis får inga asylsökande skickas tillbaka till Grekland, efter Europadomstolens 2009 bedömde att landet är oförmöget att ta emot asylsökande på ett värdigt sätt (echr.coe.int, 2015). Den uppdaterade Dublin III-förordningen ger vidare den asylsökande större befogenheter att förenas med släkt som redan befinner sig i ett annat medlemsland (ceciliawikstrom.eu, 2015). Detta kan delvis förklara varför disproportionaliteten i mottagande ökar. Dublinförordningen har ratificeras i alla EU-länder¹ förutom Danmark (consilium.europa.eu, 2015).

14 år efter att det gemensamma asylpaketet började ta form kan vi nu långsamt kunna utvärdera dess effekter. Även fast det inte förväntas ha implementerats fullt ut förrän 2016 har majoriteten av staterna varit med på tåget sedan tidigt 2000-tal. Tidigare forskning har riktat mestadels riktat negativ kritik mot hur CEAS har fungerat i realiteten (Parusel, 2015 - Gammeltoft-Hansen H & T, 2008, s.449). Ledorden om solidaritet och rättvisa har lyst med sin frånvaro när inga större framsteg tycks skönjas i avseende på mottagandets proportionalitet eller likabehandling. När ansökningar ökade från 310 000 till 435 000 mellan 2011 och 2013 var det tvärtom de länder som redan relativt sett tog emot en stor andel av immigranterna som också ökade sin andel. Bland de 12 länder som istället minskade sin andel var det enbart Belgien och Italien som tidigare tillhört topp-10 länderna räknat på antal ansökningar (Parusel, 2015, s. 126-130).

Inte heller skyddsgrundsdirektivet som antogs av samtliga medlemsländer 2011 och ska garantera likabehandling av asylärenden tycks ha slagit rot. Det menar ifall i alla fall statsvetaren Berndt Parusel som studerat medlemsländernas beviljade ärenden i avseende på de asylsökandes ursprungsland (2015). Parusel har undersökt mottagandet av asylansökande från de fem vanligaste ursprungsländerna under perioden 2008-2013. Dessa var, i inbördes ordning, Ryssland, Afghanistan, Irak,

¹ Island, Norge och Schweiz har också skrivit på förordningen som medlemmar av EFTA

Syrien och Somalia. I och med att bedömningarna om flyktingstatus grundar sig på förhållanden i hemlandet skulle man kunna förvänta sig att andelen positiva besked skulle vara jämnt fördelade ifall mottagarländerna följer samma regler. Detta är dock långt ifrån fallet. En asylsökande från Somalia hade 2013 drygt 96 % chans att bli beviljad i Italien, men bara 16 % i Frankrike. 40 % av alla ryska asylsökande beviljades i Storbritannien, men endast 2 % i Tyskland. 100 % av alla syrier accepterades av flera medlemsländer 2013, medan Italien bara beviljade hälften (Parusel, 2015, s. 126-130). Listan på liknande diskrepans mellan medlemsländerna kan göras lång. CEAS har alltså inte lyckats än så länge med att harmonisera asylprocessen inom EU.

Tidigare forskning har alltså tenderat att fokusera på hur antalet ansökningar och andelen beviljade beslut hänger ihop och hur regeringar har implementerat internationella förordningar och direktiv med kontentan är att regeringen har en reell påverkan över andelen godkända beslut. Vi vill gå vidare med denna information och undersöka vad regeringarnas position på höger-vänster skalan har för implikationer för den förda asylpolitiken. Vi kommer därför använda oss av två teorier som diskuterar sådana samband. Det leder till att vänsterregeringar borde vara mer benägna att bevilja ansökningar, den andra som hävdar att ideologisk inriktning på regeringen har försumbar påverkan.

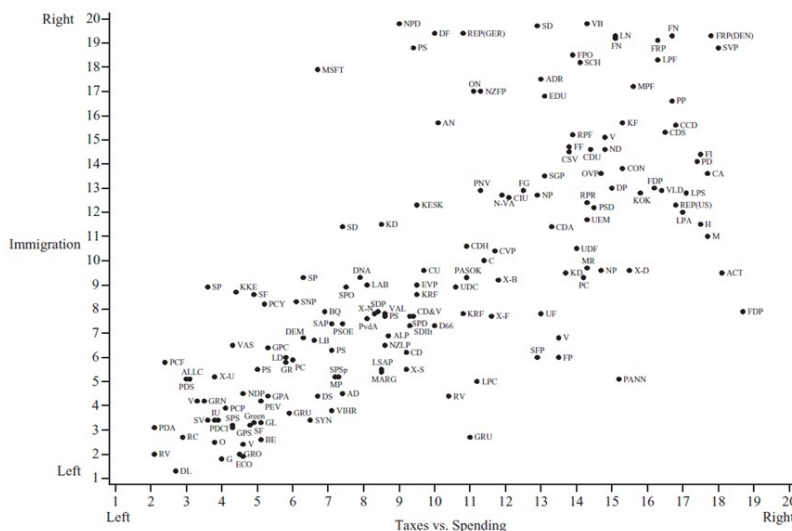
4. Teori och hypoteser

4.1 Den enade vänstern

Antagandet att vänster-höger skalan kan appliceras på andra frågor än ekonomiska tar sin utgångspunkt i Christopher Cochranes studie ”The asymmetrical structure of left/right disagreement: Left-wing coherence and right-wing fragmentation in comparative party policy”. Genom att konsultera över 1000 statsvetare om partiernas position i 22 länder gällande ekonomisk höger/vänster och immigrations-politisk höger/vänster² bekräftas ett tydligt samband mellan de båda vänsterdimensionerna (Cochrane, 2010, s. 108). Däremot är korrelationen ekonomisk-höger och immigrations-höger betydligt svagare. Cochrane hävdar att det beror på den ideologiska assymetri som framförallt kännetecknar högerpartier. Den marknadsliberala grundstommen i högerpartier är svårare att applicera på migrationsfrågor än den underliggande jämlikhetstanken inom vänstern.

Grafen visar sambandet mellan position på immigrations- och ekonomisk höger/vänster-skalan

Hur detta i sin

OLS estimates & diagnostics: obs. = 157, a = 1.543, b = -.796, se = .062, t = 12.78, Adj. R² = .51, Breusch-Pagan/Cook-Weisberg χ^2 = 7.41 (p < .01)

Source: Benoit & Laver 2006

² Höger i benämning immigrationskritisk och vänster som immigrationspositiv

tur påverkar den förda politiken motiverar Cochran genom på följande sätt“ These asymmetries are likely to manifest themselves at the level of party policy via the influences of core beliefs and values on the policy-seeking positions of party activists” (Cochrane, 2010, s. 107).

I studien ser vi även hur vänstern tenderar att vara mer enade inom många andra områden, som synen på homoäktenskap och abort. Här handlar det dock snarare om att konservativa högerpartier oftast inkluderar en religiös dimension som den liberala högerväljaren oftast motsäger sig.

Om Cochranes studie stämmer borde alltså vänsterregeringar visa på en större enighet och generositet kring hur man hanterar asylansökningar, medan högerregeringar förväntas vara mer splittrade. Detta leder oss fram till vår första hypotes, H_1 att *regeringar med vänsterorienterad syn på ekonomin kommer att procentuellt sett bevilja fler asylansökningar än höger-regeringar.*

4.2 Den splittrade vänstern

I motsättning till Cochranes studie har vi även valt att inkludera ”Immigration, left and right” av Alonso och Fonseca som istället pekar på en splittring inom vänstern i immigrationsfrågor. Artikeln förklarar hur den s.k. ”mainstreamvänstern”, d.v.s. socialdemokratiska och socialistiska partier, står i förhållande till immigration och hur de agerar det när de är i opposition mot ett högerextremt parti. Artikeln strävar efter att visa hur vänstern hamnar i ett dilemma då den tvingas välja mellan ideologi och strategi när det kommer till frågor som handlar om immigration (Alonso, Fonseca s. 865). Artikelförfattarna utgår likt Cochran från att vänsterpartier har mer fokus på jämlikhet, men att det finns en oenighet kring begreppet som påverkar inställningen till immigration. Det förklaras med att den socio-liberala väljaren har ett internationellt fokus på jämlikhet, medan ”arbetarväljaren” har ett mer nationellt fokus på jämlikhet och ser skeptiskt på globalisering. Det Alonso också förklarar är att när ett social-liberalt parti möter en opposition av extrema högerpartier, så har vänster-partier en tendens att gå mot höger och förespråka restriktivare immigrationspolitik, då de annars riskerar att förlora röster från deras arbetarväljare

(Alonso s.868). Det talar för att det finns en del spelutrymme gällande valet av position på immigrationsfrågor och att partier då kan röra sig ifrån sina ideologiska rötter. Detta skulle kunna ses som en förklaringsfaktor ifall vi inte finner att vänsterregeringar beviljar fler asylärenden.

I ”The missing factor – why Social Democracy can lead to restrictive immigration policy” är artikelförfattarna inne på samma spår när de särskilt särskådar den svenska Socialdemokraternas immigrationspolitik de senaste 40 åren. Då Socialdemokraterna anses som något av en prototyp när det kommer till socialistiska partier, vilandes på liknande ideologiska rötter som sina europeiska systerpartier, blir deras immigrationspolitik relevant att undersöka i relation till vår frågeställning. Hinnfors m.fl. menar att folkhemstanken har förstärkt svenska normer och värderingar, som har verkat exkluderande för andra kulturer och politiska ställningstaganden. Traditionellt socialdemokratiska koncept som konsensus, samverkan och en stark politisk kontroll över ekonomin menade många inte kunde förenas med ökade migrationsströmmar (Hinnfors m.fl, 2002, s. 589-590).

Fackförbundens starka position har vidare verkat som en hämmade kraft gentemot arbetskraftsimmigration, med argument som att det kommer att dra ner lönerna och kvaliteten på svenska industrijobb. Även fast partiet varit mån om att integrera invandrare väl på plats har de konsekvent varit restriktiva kring att öppna gränserna för mycket (Hinnfors m.fl, 2002, s. 590). Den ökade migrationen från södra Europa under 1960-talets mitt bemöttes med stark skepsis från Socialdemokratiska Arbetarpartiet (SAP) och fackföreningarna som beförde att man ”förlorade kontroll” över införseln, något de menade kunde leda till uppkomsten av etniska slumområden. Man satte upp hårda krav för arbetskraftsinvandringen och statuerade tydligt att den nationella arbetskraften hade högre prioritet (Hinnmark m.fl, 2002, s. 591).

1976 gjorde SAP det möjligt att införa olika behandling beroende på asylsökandes ursprungsland. Socialdemokraterna förespråkade, i enighet med sina systerpartier internationellt, att hjälpa till med återförande till hemlandet var immigrationsproblemets bästa lösning. Socialdemokraternas utrikesminister Maj-Lis

Lööv uttryckte att ”vi har nått gränsen för hur mycket vi kan hantera” (Hinnfors m.fl, 2002, s. 593) . Artikeln tar vidare upp 1989 års förslag om att endast utfärda tillfälliga uppehållstillstånd, ett beslut som senare revs upp vid regeringsskiftet åt höger. Under 2000-talet har det också varit högerpartier och arbetsgivare som lobbade för att lätta på den restriktiva invandringspolitiken som man menade verkade hämmande för den ekonomiska tillväxten. 2008 gjorde den högerledda regeringen formellt beslutet att lätta på reglerna kring utom-europeisk invandring (Hinnfors m.fl, 2002, s. 591).

Utifrån dessa teorier grundar vi våra två andra hypoteser: H_2 , *en vänster ekonomisk-politisk position inte kommer ha någon påverkan för andelen beviljade asyl* och H_3 : *En vänster ekonomisk-politisk position kommer ha negativ påverkan för andelen beviljade asyl*. Vår resultatdel kommer alltså bara kunna ge stöd åt en utav dessa hypoteser, och således förkasta de två andra teorierna.

5. Metod

5.1 Metodologiska ställningstaganden

Metoden vi har valt för att testa hypoteserna är kvantitativ, då vi sammanställer data för asyl för samtliga EU länder men även för EU-15 länder. För att testa hypoteserna så genomförs olika tester, som tar hänsyn till ländernas storlek. Vi börjar med att testa om ländernas procentuella beviljande av asylansökningar påverkas av regeringen, detta är ett test för att se om det finns en skillnad för alla EU länder. Testen snävas sedan ner för att bara inkludera EU-15 länderna då dessa deltagit i EU-samarbetet under en signifikant längre tid för att avgöra dess konsekvenser.

Nackdelen med att göra ett tvärsnitt, istället för en studie över tid för varje land blir att analysenheterna, trots val av ”mest-lika-modell” skiljer sig från varandra på många plan. Hade vi däremot kollat på förändringen inom varje enskilt land hade resultaten troligen blivit mindre känsliga för spuriösa faktorer. Anledning att vi inte istället undersökte för förändring över tid är att CEAS inte varit etablerat länge nog för att ha gått igenom ett signifikant antal regeringsskiften. Därför har vi varit noga med att kolla för så många spuriösa variabler som möjligt. En sådan kontrollvariabel är positiva asylbeslut per capita, då det kontrollerar för hur många som tas emot i proportion till landets befolkning. Det gör att vi kan räkna bort en möjlig spuriösitet som skulle kunna påverka validiteten av resultatet. Metoden vi har valt att använda oss av är lämplig för att testa om ett generellt samband existerar och för att sedan använda teori och tidigare forskning för att förklara vad som skulle orsaka det. Ett lämpligt test för den här studien kommer vara ett t-test, då det kommer bestämma signifikansen för testerna.

5.2 Avgränsning

Vi har valt att avgränsa oss till EU för att det är en homogen region när det kommer till processen att ansöka asyl, då de flesta medlemsländerna lyder under CEAS direktiv. Danmark är det enda land som inte skrivit på Dublin-III-förordningen men landet är såpass likt de andra medlemsstaterna i andra avseenden att vi inte valt att exkludera det från analysen. EU möts även av samma flyktingströmmar från konflikter runt medelhavet, vilket gör det relevant att avgränsa studien geografiskt till Europa. Vidare tillämpas en avgränsning när det kommer till typer av regeringar, vilka vi har valt att dela upp i höger och vänster efter den teori vi har utgått ifrån. Valet att fokusera på andelen beviljade asyl är grundat på idén att det är denna en regering främst kan påverka, snarare än hur många asylsökningar staten får in.

Tidsmässigt har vi valt att begränsa oss till tidsspannet 1999-2014, då 1999 utgjorde starten för CEAS:s etablering. Även fast medlemsländer har tillkommit under tidsperioden har vi tagit med dessa då det inte påverkar vårt resultat negativt.

5.3 Material/Data

Kategoriseringen av vilka som styr hämtar vi från Världsbankens rapport “Database of Political Institutions”, som är en rapport som sammanställer data för alla världens länder gällande politik. De tar med även med variabler som system och om landet är höger- eller vänster styrt. För att dela upp höger-vänster så har de valt att använda sig av fem kategorier; mitten, höger, vänster, inget som passar och data saknas.

Höger	Konservativa, kristdemokratiska och högerpartier
Mitten	Liberala-marknader men med en social syn, social-liberala
Vänster	Kommunister, socialistiska, socialdemokrater och andra vänsterpartier
Ingen som passar (0)	Om de inte passar in i kategorierna över
Data saknas	Landet har inte något styre

De har gjort kodningen genom att använda en handbok och andra databaser, men även tittat på kodord som partierna använder själva, till exempel “liberala” vilket de

räknar som höger, men de xenofobiska och autokratiska partier hamnar i kategorin “inget som passar eller 0”, då de inte har någon tydlig plats på den ekonomiska höger-vänster skalan (Keefer. 2012). De observationer som vi kommer att använda oss av är 107 observationer av vänsterregeringar och 117 observationer för högerregeringar. I statistiken så ingår även 57 observationer av mittenpartier och 60 observationer av styren som inte gick att kategorisera eller saknade opposition. De observationerna kommer inte att inkluderas i studien då teorin vi har valt att bygga studien på endast behandlar på höger och vänster. Data som används för att mäta antal beviljade asyl i analysen kommer från EU:s statistiska organ Eurostat, som bland annat samlar in data på antalet asylansökningar och hur många av dessa som beviljas. Där har vi valt att använda oss av förstagångs-ansökningar och beslut fattade vid den första ansökningen då beslut kan överklagas och tas till domstol, vilket gör att det sträcker sig över en längre period. Det skulle då kunna påverka resultaten eftersom ett regimbyte skulle kunna ha ägt rum under den tiden. Materialet kommer enbart från sekundära källor, då vi själva inte kommer att genomföra några egna mätningar.

Variabler

År	Tidsspannet som undersökningen täcker är från 1999 till 2012. Detta eftersom Tampereavtalet trädde i kraft 1999 som var ett första steg för en gemensam asylprocess inom EU. Tidsspannet upphör år 2012 då det saknas modernare data.
Population	Populationen är den totala befolkningen för varje EU land och är hämtad från Eurostat.
Godkända asylansökningar (%)	Denna variabel visar antalet godkända asyl och är uträknad genom att dela antal positiva asyl beslut med det totala antalet asylansökningar. (X)
Regering	Regeringarna är uppdelade i fyra kategorier och kommer från Database of Political Institution.

Godkända asylansökningar/capita (%)	Denna variabel har framställts genom att dela antal godkända asyl med den totala befolkningen i varje EU land. Både positiva asylbeslut och befolkning kommer från Eurostat.
BNP	Brutto National Produkten är värdet på statens totala tillgångar och indikerar storleken på ekonomin. BNP data kommer från Eurostat.

6. Resultat

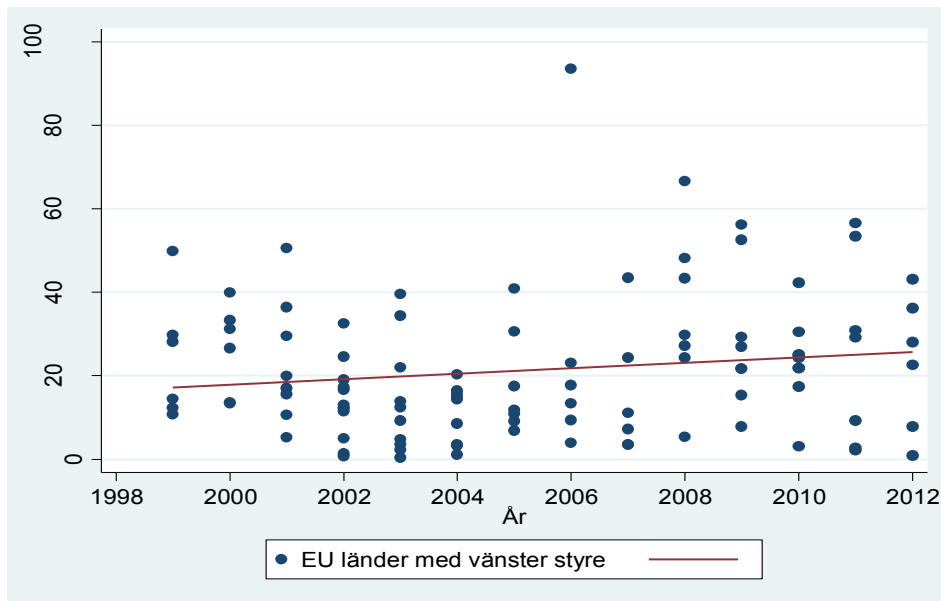
Resultatendelens mål är att visa de test som har genomförts för att förklara följande hypoteser:

H_1 , att *regeringar med vänsterorienterad syn på ekonomin kommer att procentuellt sett bevilja fler asylansökningar än höger-regeringar.*

H_2 , *en vänster ekonomisk-politisk position inte kommer ha någon påverkan för andelen beviljade asyl och*

H_3 : *En vänster ekonomisk-politisk position kommer ha negativ påverkan för andelen beviljade asyl.*

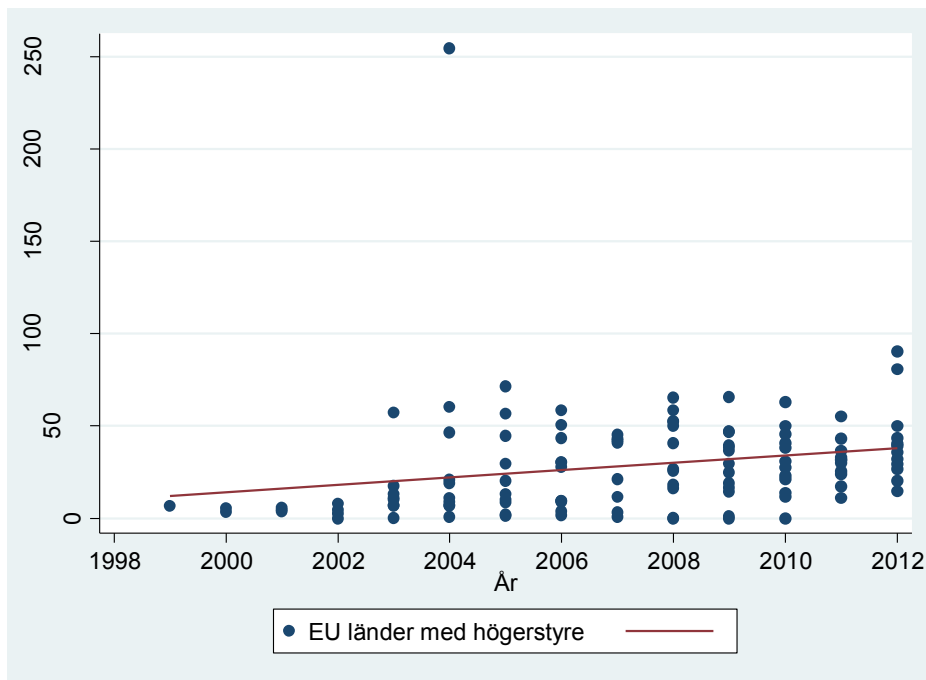
Som uppsatsen flera gånger har belyst har antalet asylsökare i EU ökat markant från 1999 och framåt. Vi vill först pröva om även andelen beviljade asyl har förändrats under perioden, med avseende på höger- och vänsterregeringar. För att testa hypoteserna om vänster- och högerregeringar så kommer skillnaden i asylmottagande att mätas. Vi börjar med att illustrera det i två grafer som visar hur utvecklingen av beviljade asyl har sett ut för höger- och vänster regeringar.

Graf 1. Andelen beviljade asylansökningar för vänsterregeringar

Graf 1 visar procentuellt godkända asylsökningar av vänsterregeringar under perioden 1999-2012. Det som kan avläsas är att antalet beviljade asylsökningar har ökat totalt över tid, men också att det skiljer sig mycket mellan länderna. Korrelationen för detta samband var 0.156, vilket däremot inte har statistisk signifikans. Detta är intressant då det totala resultatet för EU visade på en ökning av godkända asyl som var signifikant. Härnäst presenteras ett likadant korrelationstest och för högerregeringar.

Graf 2. Andel beviljade asylansökningar för högerregeringar (%)

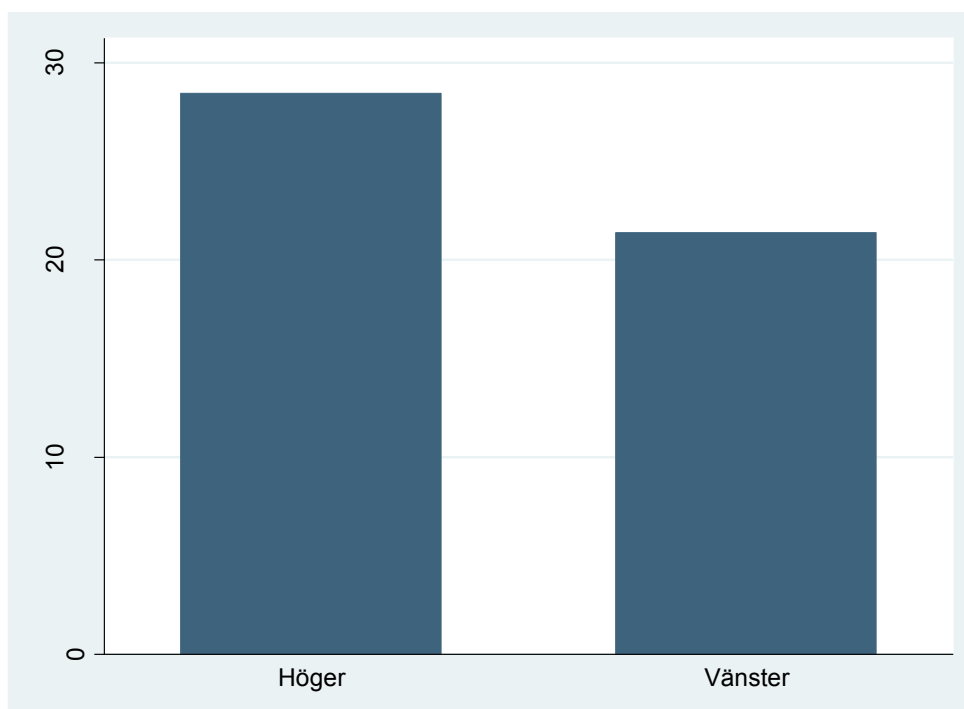
Grafen visar att högerregeringar även har en ökande trend gällande positiva beslut för asylsökningar. Punkten som ligger betydligt högre än de andra är Litauen, som antog 254 % år 2004. Det kan förklaras med att de som ansökte ett år blev accepterade året efter eller att ett stort antal ansökningar hade ackumulerats som sedan godkändes. För högerregeringar så är korrelationen 0.226 och resultatet är signifikant på 95 % nivå. Det här resultatet visar alltså att högerregeringar har haft en signifikant ökning av asylmottagande medan vänsterregeringar inte haft det; detta resultat i sig är emellertid otillräckligt för att avgöra om hypoteserna stämmer eller inte. För att kunna komma fram till det så fortsätter vi med att undersöka den godkända andelen asylansökningar och hur den skiljer sig mellan höger- och vänsterregeringar.

T-test för alla EU-länder på andelen godkända asylsökningar för höger- och vänsterregeringar

Genom att genomföra ett t-test för höger- och vänsterregeringars godkända asylsökningar får vi resultat på om det finns en signifikant skillnad på medelvärdet är för de två grupperna. Medelvärdet för högerregeringars acceptansgrad är 28.4% och för vänsterregeringar 21.3%. Det tyder på att vänsterregeringar tar emot färre än

högerregering, vilket också visar sig vara en signifikant skillnad då vi använder ett tvåsidigt t-test. Det betyder att H_1 och H_2 inte stämmer då högerregeringar beviljar en högre andel asylsökningar än vänsterregeringar, vilket är ett resultat som är signifikant till 95 %. Detta tyder på att H_3 kan vara en förklaring till hur regeringar påverkar asylmottagande. Nedan visas skillnaden i grafform.

Graf 3. Skillnaden i andel beviljade asylansökningar (%)

Innan vi drar några förhastande slutsatser ska vi härnäst undersöka spuriösa faktorer som kan medföra att resultatet blir missvisande. I och med att diskrepansen mellan ländernas asylmottagande är väldigt stor, kan det tyckas orättvis att väga andel godkända beslut lika oavsett antal asylansökningar. Exempelvis kodas Lettlands regering från 2012 med 14.1 % godkända beslut som lika generöst som Frankrike med sina 14.4%. Detta trots att Frankrike godkände 8645 ansökningar medan Lettland endast godkände 25 stycken. Vidare var inte alla dagens medlemsländer med från starten 1999, vilket gör att dessa sannolikt inte influerats lika mycket av det gemensamma asylpaketet. Därför följer nedan flera test, där vi väljer att fokusera på EU-15 länderna som alla varit med i unionen sedan 1995 och visar på mindre skillnader i antalet asylansökningar.

T-test på EU-15 för andel av godkända asylsökningar för höger- och vänsterregeringar

Testet för EU-15 visar på att medelvärdet för vänsterregeringar på godkända asylsökningar är 23.4% och högerregeringar har ett värde på 24.1 %, alltså en blygsam skillnad även om den fortfarande är högre för högerregeringar. Resultatet av t-testet visar att resultatet inte längre ger en signifikant skillnad mellan höger- och vänsterregeringar på 95 % nivå.

Regering	Medelvärde godkända asylsökningar
Höger	24,1
Vänster	23,4

Resultatet för EU-15 visar att det inte går att dra några slutsatser om höger- och vänsterregeringars effekt på godkännande av asyl. Ett problem med att använda sig av EU-15 var att den data som resultatet baserades på minskade drastiskt, då det nu bara användes 15 länder. När vi nu har undersökt dessa data finner vi att den kan vara missvisande då mindre länders antaganden fortfarande ställs lika med de större även fast de inte tar emot lika många asylsökande. För att kunna få fram om det finns en skillnad mellan höger- och vänsterregeringars godkännande av asyl måste ett sådant samband tas i beaktande. Därför väljer vi att undersöka om ett sådant samband egentligen existerar mellan storleken på landet och andelen beviljade asyl.

Korrelationstest befolkning och accepterad asyl

När vi testar korrelationen mellan befolkning och antal godkända asyl så finns det ett positivt samband som är relativt högt jämfört med tidigare resultat som har testats. Korrelationen är 0.533 och är signifikant på 95 %, vilket visar att vi med stor säkerhet kan säga att det finns ett samband mellan befolkning och asyl. Det kan i sin tur förklaras med att större länder har en möjlighet att ta emot fler asylsökande. En annan förklaring till detta kan till stor del även bero på att många av de större länderna Frankrike, Spanien och Italien ligger nära Medelhavet och blir då naturligt

stora mottagare av asylsökande, som då skulle kunna vara en spuriösitet vilket kan påverka resultatet. Det visar att oberoende om det är en höger- eller en vänsterregering har storleken på landet med en väldigt stor sannolikhet en påverkan på antalet som beviljas asyl. Då vi nu vet att detta samband existerar så skapar vi en ny variabel som är beviljade asyl per capita. Vi gör detta för att få resultat som inte kommer påverkas av hur stort landet är och för att då kunna jämföra länder bättre och se ett resultat mellan höger och vänster regeringar.

T-test för accepterade asyl per capita för höger- och vänster regeringar

Det här testet använder sig av beviljade asyl per capita och de två grupperna höger- och vänsterregeringar. Resultatet visar att även för denna kontroll för befolkning så har länder med högerregeringar ett större mottagande av asylsökande än länder med vänsterregeringar. T-testet visar även på att det finns en signifikant skillnad på 95 % mellan de två sorternas regering, där högerledda regeringar godkänner fler asyl per capita än vänsterregeringar.

Regering	Medelvärde godkända asylsökningar per capita
Höger	.0352673
Vänster	.0196089

Även detta resultat pekar på att H_1 , att vänsterregeringar skulle acceptera fler asylsökningar än högerregeringar, inte stämmer. Detta slutgiltiga test har även tagit hänsyn till landets storlek genom att använda oss av måttet asyl/capita och även detta resultat visar på att vänsterregeringar godkänner färre asylsökningar än högerregeringar. Då vi återigen undersöker den data vi har samlat finner vi att det kan finnas andra förklaringar till asylmottagande; vi väljer då att se om det finns en korrelation mellan BNP och beviljade asyl per capita. Vi finner då att det finns ett positivt samband 0.1991, som är signifikant till 95 %. Det är något som kan visa att det finns andra aspekter som också kan påverka asylmottagande och inte bara höger-vänster dimensionen. När vi då gör ett t-test för att se om det finns en skillnad

mellan höger- och vänsterregeringar och BNP, finner vi att det finns en signifikant skillnad (95 %) mellan vänster- och högerledda länder i Europa. Testet visar att högerregeringar har en större BNP per capita än vänsterregeringar, detta skapar ett problem, då de olika sambanden skulle kunna förklara varandra.

Sammanfattning resultat

Med hjälp av flera tester så har vi visat att andelen accepterade asylsökningar har ökat i hela EU och i vänster- och högerregeringar. T-testen kan visa att den procentuella andel accepterade asylsökningar har varit större för högerregeringar än vänsterregeringar för alla EU-länder. När vi genomförde samma test för EU-15 länderna så var resultatet inte längre statistiskt signifikant. När vi sedan tog hänsyn till länders population och använde oss av måttet positiva asylbeslut per capita så var resultatet återigen att högerregeringar accepterade en större del asylsökare. Det går därmed att visa i två av tre tester till 95 % signifikans att H_1 inte stämde.

7. Analys

Resultaten visar till stor del att högerregeringar tar emot fler asylsökande än vänsterregeringar. Graf 1 visade att det inte fanns en korrelation mellan vänsterpartier och ett ökat flyktingmottagande över tid. Detta kan ge stöd åt teorin om den splittrade vänstern och H₂ som sade att det inte behövde vara något samband mellan den ekonomiska positionen och hur ett parti positionerade sig till immigrationsfrågor. En ytterligare aspekt som visar på detta i resultatet är att korrelationen mellan vänsterpartier inte är signifikant, det tyder på att det finns en stor variation mellan vänsterpartier. Det stödjer teorin om att vänstern är splittrad som grupp och att det finns en stor variation mellan partier och länder som är vänsterstyrda. Om partierna i fråga skiljer sig mycket internt och har utrymme att anpassa deras position inom immigrationsfrågor, så skapar det naturligt en stor variation beroende på hur partiet har valt att positionera sig. Detta skulle kunna förklara varför det inte skett en lika stor ökning av mottagande som för högerregeringar, som har haft en signifikant ökning på antalet godkända asylsökningar vilket visas i Graf 2. Resultatet visar också att när immigrationstrycket på Europa har ökat så har högerregeringar varit de som haft den största ökningen av mottagande. En förklaring till detta fenomen skulle enligt Alonso vara att vänsterpartier har påverkats av högerpartier i Europa och på så sätt blivit allt restriktivare till immigration.

Länder som tar emot asylsökande har enligt CEAS och Dublinavtalet en rätt till att föra familjer samman, vilket är något som bör påverka resultatet. Då en familjemedlem kan resa till EU innan resten av familjen kommer till EU som flyktingar så har resten av familjen rätt till asyl i samma land som dess familjemedlem. Utav den lagliga immigrationen till EU år 2007 så skulle 16.5 % återförenas med familjemedlemmar (Éltető, 2011). Det är en aspekt som måste tas i

åtanke, då den delen styrs under EU direktiv som ska göra återförenande av familjer så effektivt som möjligt och som inte ska påverkas av regeringsfärg.

Något som också skulle kunna påverka resultatet i denna studie är att under tidsperioden som resultaten har mätts, så har det varit en ekonomisk kris. Det skulle kunna påverka resultaten för både vänster och högerregeringar, då alla länder drabbas av en sådan kris, men använder olika former av åtstramningar för att hantera den egna ekonomin. Det som tidigare har visats är att ekonomiska kriser har en effekt på immigration och att Europa rör sig mot ett "Fästing Europa" (Kaivo-oja 2014). Detta skulle även kunna ha en inverkan på resultatet då vi inte har tagit det i beräkning, men då krisen var global så bör det förfarande gå att jämföra denna utveckling mellan höger- och vänsterregeringar över tid.

När vi genomför det andra testet där vi jämför den procentuella skillnaden av beviljade asylansökningar mellan alla EU länder som var kategoriserade i höger och vänster regeringar fick vi ett resultat som visade på att det fanns en signifikant skillnad, mellan höger- och vänsterregeringar. Resultatet visade på att högerregeringar accepterade en större andel av de som hade ansökt om asyl. Med detta resultat kan vi även förkasta H_1 och H_2 som en möjlig förklaring till resultatet. H_2 kan också förkastas då den löd: att vänsterregering inte skulle ha en negativ påverkan på antalet beviljade asyl. Då resultatet visar att högerregeringar accepterar signifikant fler så återstår H_3 vilket stämmer enligt detta resultat. En möjlig förklaring till detta resultat skulle kunna vara att människor dras till att söka asyl i vissa länder mer än andra, vilket kan göra att det blir svårare att acceptera en stor del av de som ansöker om asyl. Något som också nämnts tidigare i bakgrunden är att det finns en diskrepans mellan asylsökande i olika länder beroende på vart de kommer ifrån. Det i sin tur kan skapa diskrepanser i studien, då flyktingströmmar kommer från olika länder vilket gör att konflikterna som har skett under denna tidsperiod kommer leda till att olika folkslag är på flykt. Det är något som kan förklara de resultaten om olika sorters folk är på flykt under olika tidsperioder och de tas emot i olika grad beroende på deras härkomst, så leder det till ett ojämnt flyktingmottagande. Däremot skulle mottagandet av asylsökande beroende på härkomst kunna vara en effekt av partipolitik. Detta undersöks inte, men om det var

så skulle det kunna vara en förklarande faktor till ojämlikheten i asylmottagandet i EU. Ett exempel på en sådan sak är att Sverige har ett direktiv på att ta emot alla flyktingar som kommer från Syrien, de har gjort det genom att ge en tredjedel av Sveriges flyktingkvot till flyktingar från Syrien (Migrationsverket 2, 2015). Det gör att Sveriges mottagande också kommer bero på hur många som söker sig till Sverige. Sedan är det viktigt att påpeka att ministerstyret inte är tillåtet i Sverige och att migrationsverket till viss del är autonom från regeringen. Däremot är det riksdagen som stiftar lag, vilket i sin tur gör att de indirekt har en möjlighet att påverka processen och budgeten till asylrelaterade ändamål och på så vis påverka dragkraften till Sverige. Något vi även finner i studien är att det finns ett samband mellan BNP och accepterad asyl per capita, detta kan vara en förklaringsfaktor till det ojämna mottagandet, att större länder har en förmåga att ta emot fler asylsökande per capita än mindre länder. Då vi även kan visa att högerregeringar är betydligt rikare per capita än länder med vänsterregeringar så kan det tyda på att vi har ett problem med kausalitet, då asylsökande kan söka sig till rikare länder. När detta samband tidigare undersöktes i en studie av Keogh visade det sig att detta samband inte existerade och menade på att det fanns underliggande viktigare faktorer till asylsökande, om samma samband gällde för beviljade asyl undersöktes inte i studien (Keogh s.17). Däremot kan vi se att fler söker sig till rikare länder i Västeuropa, då Baltstaterna och de östeuropeiska länderna inte alls mottar lika många ansökningar om asyl.

En effekt som vi inte tar hänsyn till i studien är hur lång tid det tar för en ny regering att kunna påverka utfallet i antalet asylsökande eller beviljade asyl från att den tillträder. Detta skulle kunna lösas i en framtida studie genom att skapa en modell med viss tidsförskjutning, då det tar tid att implementera nya regler och lagar. Då riksdagen stiftar lagar så bör denna effekt ta en viss tid, innan den har gått igenom en legislativ process. En legislativ process kan också dröja, ett exempel skulle vara att vissa länder har presidentiella system, där en person kan ha makt att stoppa beslut i den lagstiftande församlingen. Denna tidsaspekt kan göra så att även om en högerregering tar makten så kan direktiven gällande asylsökande och immigration vara satta av en vänsterregering. Det är viktigt att ta hänsyn till att vi

använt accepterade asyldata för samma år som den regeringen har varit vid makten, utan någon form av tidsförskjutning. Däremot skulle det vara svårt att bestämma en viss tidsförskjutning för länderna, då varje land då skulle kunna ses som ett unikt fall.

Vi genomför även tester på EU-15 länder, då dessa länder var med innan EU expanderades 2004. Dessa tester gjordes för att de länderna har varit med i samarbetet längre och varit med och tagit fram avtal som Tampere, de skulle också kunna ses att de länderna är mer lika varandra, vilket gör jämförandet av regering bättre då studien blir till ett mer "mest lika" utförande. När samma test genomfördes på dessa EU-15 länder så fick vi inte att det fanns en signifikant skillnad mellan höger- och vänsterregeringar. Det skulle kunna bero på att vi minskat urval och observationer, vilket kan påverkat mängden av data på ett sådant sätt att det blivit svårt att skapa ett signifikant resultat. En annan förklaring är att när länderna har deltagit i ett samarbete en längre tid, så minskar också skillnaden mellan regeringarna i de länderna inom immigration och asylfrågor. Detta skulle betyda att när det inte finns någon signifikant skillnad mellan höger- och vänsterregeringar i enlighet med H_2 . Då vänsterregeringar inte har någon negativ påverkan för dessa länder så tyder det på att finns en splittrad vänster. Men då vi tidigare fann att EU-15 länderna är också de länder som är de största och rikaste i EU, så kan det finnas en naturlig förklaring till att de tar emot fler asylsökande. Då de bör vara mer attraktiva för flyktingar och immigranter att ta sig till.

Ett antagande som görs i studien är att politiker i de partierna driver frågor som står för det partiets ideologi och att de politiker som driver de frågorna är policy inriktade och inte office-seeking. En tidigare studie visar att partier kan ha svårt att vinna val om de fokuserar allt för mycket på policy aspekten inom partiet då ett parti försöker vara röst, office- och policysökande (McAngus s. 210-211). Det betyder att det är en balansgång för partier att försöka ha makt samtidigt som man skall driva igenom den egna politiken. För studien skulle det betyda att partier och regeringar kan röra sig bort från frågor som de egentligen skulle ha en uppfattning om för att bevara rösterna till parter eller för att ta makt. För resultaten för EU-15 där det inte finns någon skillnad mellan höger- och vänsterpartier så skulle det kunna bero på

denna aspekt av partipolitiken. Det skulle resultera i att ett parti som enbart inte höll sig till policyfrågor i politiken skulle kunna förflytta sin position i förhållande till frågor om asyl och immigration. Cochranes studie om partiernas position på den immigrationspolitiska vänster-höger skalan behöver alltså inte vara felaktig. Däremot kritiserar vi hans antagande om att partierna agerar i enlighet med sina övertygelser.

För det slutgiltiga testet för accepterade asyl per capita för alla EU länder så visar det återigen att högerregeringar tar emot fler asylsökande per capita än vänsterregeringar. När vi använder det måttet så att vi tar hänsyn till mindre länder såsom till exempel Kroatien och Lettland som vissa år tar emot relativt många mot de som ansökte men viss år väldigt få. För detta test finner vi då att det finns en signifikant skillnad mellan höger- och vänsterregeringar. Vi kan därmed komma fram till att både H_1 och H_2 inte kan förklara denna signifikanta skillnad i mottagande av asyl och H_3 får bara stöd då alla EU-länder används, men inte för EU-15. Däremot så har H_2 eller H_3 delvis stöd i studien, dock inte tillräckligt för att kunna förkasta någon av dessa.

Som vidareutveckling av studien föreslår vi att man följer skillnader på asylbeviljande inom länder över tid istället för mellan länder som i denna studie. Genom att använda sig av ett mer omfattande material och mer resurser skulle man kunna undersöka den viktiga frågan gällande parti-ideologins påverkan över den förda asylpolitiken på ett mer grundligt sätt.

8. Källförteckning

- Alonso S., Claro da Fonseca S. , "Immigration, left and right," (2012) Party Politics, 18 (6) , pp. 865-884.
- BBC, 2015. Who are Africa's people smugglers, <http://www.bbc.com/news/world-europe-32381101>, 2015-05-20
- Bitoulas, A. Asylum applicants and first instance decisions 2015-03 <http://ec.europa.eu/eurostat/documents/4168041/6742650/KS-QA-15-003-EN-N.pdf/b7786ec9-1ad6-4720-8a1d-430fcfc55018> 2015-05-18
- Böcker, A, & Havinga, T 1998, 'Asylum Applications in the European Union: Patterns and Trends and the Effects of Policy Measures', *Journal Of Refugee Studies*, 11, 3, pp. 245-266, SocINDEX with Full Text, EBSCOhost, viewed 20 May 2015.
- CEAS, A Common European Asylum System, 2014, Printed in Belgium http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/e-library/docs/ceas-factsheets/ceas_factsheet_en.pdf
- Cecilia Wikstrom, Asyl <http://ceciliawikstrom.eu/politik/migration-och-asyl/asyl/> 2015-05-18
- Cochrane C, "The asymmetrical structure of left/right disagreement: Left-wing coherence and right-wing fragmentation in comparative party policy" ,(2013) Party Politics, 19 (1) , pp. 104-121.
- EC, Agreement, 2005, <http://www.consilium.europa.eu/en/documents-publications/agreements-conventions/agreement/?aid=2005032> 2015-05-20
- EC, European Commission, Common European Asylum System, http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/asylum/index_en.htm 2015-05-18
- Éltető, A 2011, 'IMMIGRANTS IN SPAIN - THEIR ROLE IN THE ECONOMY AND THE EFFECTS OF THE CRISIS', *Romanian Journal Of European Affairs*, 11, 2, p. 66, Publisher Provided Full Text Searching File, EBSCOhost, viewed 14 May 2015.
- Eurostat, Database Asylum and Manged migration <http://ec.europa.eu/eurostat/web/asylum-and-managed-migration/data/database> 2015-05-18
- Europa,Dublin II, 18.11.2011,http://europa.eu/legislation_summaries/justice_freedom_security/free_movement_of_persons_asylum_immigration/133153_en.htm 2015-05-18

- Eur-lex, EU Council Directive <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2001:187:0045:0046:EN:PDF> 2015-05-18
- Gammeltoft-Hansen T, Gammeltoft-Hansen H. The Right to Seek – Revisited. On the UN Human Rights Declaration Article 14 and Access to Asylum Procedures in the EU. *European Journal Of Migration & Law* [serial on the Internet]. (2008, Oct), [cited May 4, 2015]; 10(4): 439-459. Available from: Political Science Complete.
- Hinnfors, J, Spehar, A, & Bucken-Knapp, G 2012, 'The missing factor: Why social democracy can lead to restrictive immigration policy', *Journal Of European Public Policy*, 19, 4, p. 585-603, Scopus®, EBSCOhost, viewed 20 May 2015.
- Jones, E & Menon A. 2012, *The Oxford Handbook of the European Union*, Oxford Handbooks in Politics and International Relations, Stephen Weathermill, Oxford University Press, 2015-05-18
- Kaivo-oja, J 2014, 'HAS EUROPEAN IMMIGRATION POLICY CHANGED? A BENCHMARKING ANALYSIS OF IMMIGRATION TRENDS TO 30 EUROPEAN COUNTRIES IN 1998-2011', *European Integration Studies*, 8, pp. 66-73, Business Source Complete, EBSCOhost, viewed 14 May 2015
- Keogh G, *The Statistical and Econometric Analysis of Asylum Application Trends and their relationship to GDP in the EEA*, Department of Justice and Equality Ireland
- Laurence Peter, 2015-04-24, Why is EU struggling with migrants and asylum?, <http://www.bbc.com/news/world-europe-24583286> , BBC2015-05-18
- McAngus, C 2014, 'Office and Policy at the Expense of Votes: Plaid Cymru and the One Wales Government', *Regional & Federal Studies*, 24, 2, pp. 209-227, Political Science Complete, EBSCOhost, viewed 19 May 2015.
- Melander G. 2015, Asyl, <http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/asyl>, NE. 2015-05-20
- Migrationsverket, *Mitt i världen* 2014, <http://www.migrationsverket.se/Om-Migrationsverket/Fakta-om-migration/Migrationsverket---mitt-i-varlden-2014.html> 2015-05-18
- Migrationsverket 2, *Flyktingar från Syrien i fokus för Sverige* 2014, <http://www.migrationsverket.se/Om-Migrationsverket/Nyhetsarkiv/Nyhetsarkiv-2014/2014-01-24-Flyktingar-fran-Syrien-i-fokus-for-Sveriges-kvotuttagning-2014.html> 2015-05-18

- Migrationsverket 3, 2015, Asylregler, <http://www.migrationsverket.se/Privatpersoner/Skydd-och-asyl-i-Sverige/Asylregler.html>, 2015-05-20
- Nielsen. N, 2015,05,11, EU to propose 'binding' quotas for migrant relocation, <https://euobserver.com/justice/128655>, Eu Observer, 2015-05-20
- Nelson, Keith, 1995. "East is East and West is West: Informalization in the Age of Interdependence", Peace and Conflict Studies vol. 2, nr 2, s. 3-3 1. <http://www.trenton.edu/~psn-dpcs/contents/v2n21tml>. 19 augusti 1996.
- Neumayer, E 2004, 'Asylum destination choice: What makes some West European countries more attractive than others?', European Union Politics, 5, 2, p. 155-180, Scopus®, EBSCOhost, viewed 20 May 2015.
- Perusel, B 2015, 'Solidarity and fairness in the common European asylum system -- failure or progress?', Migration Letters, 12, 2, pp. 124-136, Academic Search Complete, EBSCOhost, viewed 20 May 2015.
- SVT, Sverige tar emot flest kvotflyktingar i EU, 2015-04-29 <http://www.svt.se/nyheter/val2014/sverige-tar-emot-flest-kvotflyktingar-i-eu> , 2015-05-18
- Traynor.I, 2015, EU draws up plans for military attacks on Libya targets to stop migrant boats, <http://www.theguardian.com/world/2015/may/10/eu-considers-military-attacks-on-targets-in-libya-to-stop-migrant-boats>, 2015-05-20
- Toshkov, D n.d., 'The dynamic relationship between asylum applications and recognition rates in Europe (1987-2010)', European Union Politics, 15, 2, pp. 192-214, Social Sciences Citation Index, EBSCOhost, viewed 20 May 2015
- UN, The Universal Declaration of Human Rights, <http://www.un.org/en/documents/udhr/>, 2015-05-18
- UN-treaty -collection, 2015, Tampere Convention, https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XXV-4&chapter=25&lang=en , 2015-05-20
- UNHCR, 2015, Latest deaths on Mediterranean highlight urgent need for increased rescue capacity <http://www.unhcr.org/552e603f9.html>
- UNHCR, Convention and Protocol relating to the status of refugees http://www.unhcr.org/3b66c2aa10.html#_ga=1.165367740.2063020565.1431430858 2015-05-18